

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 5 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 8 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 8 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 5 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 8 stemte for, 99 imod.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes, idet 5 stemte for, 105 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, RV og CD) imod 8 (FP, EL og DF).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

36) Tredje behandling af lovforslag nr. L 228: Forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 16/4 97. Første behandling 22/4 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 6 stemte for, 105 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF). 1 (Tove Fergo (V)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

37) Tredje behandling af lovforslag nr. L 230: Forslag til lov om aktiv socialpolitik.

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 16/4 97. Første behandling 22/4 97. Betænkning 23/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 19 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Vi er i Fremskridtspartiet meget tilfredse med, at man i lov om aktiv socialpolitik trods alt får strammet op på et par punkter. Men når man ser på forslaget samlet, må man sige, at der også fortsat er en række negative elementer i forslaget.

Vi står f.eks. uforstående over for, at Venstre og De Konservative, når de har lavet forlig med regeringen, ikke har gjort det ordentligt. De har fået en lillebitte luns kød, som vi under andenbehandlingen fik vi at vide i virkeligheden er indholdsløs. Der er ingen vitaminer i den. Det, man helt har undladt, er at lave en gennemgribende revidering af loven. Det burde man have gjort.

Vi står i Fremskridtspartiet f.eks. helt uforstående over for, at personer, der er blevet ledige og får tilbud fra det offentlige om, at de kan komme i aktivering, således at de kan blive i stand til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, samtidig får 1 måneds ferie om året. Vi kan ikke se, hvad den måneds ferie skal gøre godt for. Det, man hele tiden skal huske på, er, at de pågældende ledige får et tilbud om at blive hjulpet tilbage på arbejdsmarkedet. Det betaler skatteyderne for, og det er egentlig også rimeligt nok, at de gør det. Men det er ikke rimeligt nok, at man, når man står i den situation, at det gælder om at komme tilbage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt, endda får tillagt 1 måneds ferie om året på skatteydernes regning. Vi står uforstående over for, at Venstre og De Konservative ikke sørgede for at få det med, da de lavede forlig med regeringen.

Vi står også uforstående over for, at hvis personer, som er i aktivering, ikke gider give fremmøde, men hellere vil ligge hjemme på sofaen og ikke gider gøre det, som de skal gøre for at få deres aktiveringsydelse, kan man højst trække 20 pct. i deres kontanthjælp. Det står vi også uforstående over for.

Det må være rimeligt, at man stiller nogle krav til disse mennesker og siger: Vi giver nogle tilbud fra det offentliges side, til gengæld har du en pligt til at opfylde de krav, vi stiller. Og hvis man ikke gider give fremmøde, skal man selvfølgelig trækkes i kontanthjælpen, og der bør ikke være nogen grænse, så man højst kan få trukket 20 pct.

Vi står også lidt uforstående over for hele spørgsmålet om revalidering. Vi synes, det er

godt, at vi i Danmark er så langt fremme, som vi er, at vi i den grad prøver på, så vidt det overhovedet er muligt, at revalidere folk, så de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet i en ny stilling, måske i et skånejob eller et fleksjob, og at vi gør, hvad vi kan, for at styrke de pågældende personers mulighed for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Vi står bare uforstående over for, at det skal trækkes ud i bureaukrati og, som jeg ser det, noget pjat. Inden man kan få lov at komme under forskellige former for revalidering, skal man på et erhvervsmodnende eller afklarende kursus eller aktivitet. Man skal altså blive afklaret om sin egen situation, og hvad det er, man vil. Betyder erhvervsmodnende, at man skal have forståelse for, at det er nødvendigt, at man skal i aktivering? Vi står helt uforstående over for, at man ikke i stort set alle tilfælde går direkte i gang med at lave noget aktivering, noget omskoling, noget revalidering og så får det sat på plads med det samme.

Omvendt er der de personer, som er så syge og har så lidt erhvervssevne tilbage, at det er fuldstændig meningsløst overhovedet at begynde på disse ting. Enhver kan se, uden at man nødvendigvis har en lægelig uddannelse, at den person ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet; der er simpelt hen ikke mere tilbage i den person. Det kan være efter en ulykke, det kan være efter nedslidning, det kan være medfødt, og det kan være mange ting, men man kan simpelt hen se, at den person, uanset hvor meget man prøver at revalidere vedkommende, ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Hvorfor skal man så trække disse personer igennem hele dette forløb? Hvorfor skal man håne og ydmyge disse personer yderligere? Det står vi uforstående over for i Fremskridtspartiet. Vi har stillet en række spørgsmål til socialministeren, om man dog ikke i de sager, hvor det er helt åbenbart, at den person ikke kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, kunne springe det over.

Jeg kender til en konkret sag, hvor en lille dame, som er dværg, på grund af sin sygdom har en ryg, der simpelt hen er ødelagt. Den pågældende person fik at vide, at inden man kunne finde ud af, om hun var berettiget til pension, skulle hun først på revalidering og arbejdsprøvning. Men inden vedkommende kunne få lov at gå direkte til det og vise, at der altså ikke var noget at komme efter, skulle hun på sådan en erhvervsmodnende og afklarende

aktivitet, hvor man i 14 dage sad og drak kaffe og talte om, hvad der nu skulle ske i de næste 14 dage. Vedkommende havde så dårlig ryg, at hun var nødt til at indtage Ketogan for overhovedet at tåle transporten frem til stedet. Men det fastholdt man fra kommunen at hun skulle, for man kunne jo ikke se på hende, at hun var berettiget til pension.

Jeg har spurgt socialministeren: Bliver der rettet op på det med det lovforslag, vi står med her? Nej, det gør der ikke. Det skal være sådan, at man ude i kommunerne, uanset hvor syge folk kommer kravlende og beder om at få pension, skal trækkes igennem flere måneders aktivering, forhånelse og ydmygelse. Vi synes, det er for dårligt, at dette forslag overhovedet kan komme fra en regering, der kalder sig socialdemokratisk.

Endelig synes vi, at når vi ser på området i det hele taget, når vi ser på alt det med aktivering og den aktive socialpolitik, og når vi taler om mange af dem, som har været langtidsledige i en periode, men som godt kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, står vi lidt uforstående over for, at når man så går ind og laver nogle aftaler med en arbejdsgiver om at komme i forskellige former for jobtræning og lignende, vil man ikke acceptere det som det eneste, selv om der er lavet en aftale. Nej, så sidder fagbevægelsen såmænd i baggrunden, og så skal de nok sidde og diktere, hvordan arbejdsforholdene skal være, hvordan arbejdstiden skal være, hvordan lønforholdene skal være, osv. Det er ikke noget, man bare kan gå ind og aftale lokalt.

Vi synes, det er synd, at hvis nu man kunne finde ud af sådan nogle ting lokalt, uden at man behøvede at indblande andre parter i det, sidder arbejderbevægelsen og har vetoret på dette område. Vi har intet imod, at fagforeningerne kommer ind, hvis den ene eller begge parter synes, det ville være en god idé at frekventere fagforeningen og høre, om de har nogle gode ideer eller kunne give nogle gode råd. Det står selvfølgelig enhver frit for, men som loven her er indrettet, får fagforeningerne vetoret, og det synes vi er for dårligt.

Derfor må vi sige, når Fremskridtspartiets ændringsforslag bliver nedstemt om et øjeblik, fordi der som sagt er indgået forlig mellem regeringen, Venstre og De Konservative, at uanset hvor mange elendigheder der kan påpeges i dette lovforslag, læner man sig tilbage og siger: Vi har indgået forlig, og det var de andres skyld, og så tror man, at man kan overleve på den.

Fremskridtspartiet vil meget nøje tage dette forslag op. Punkt for punkt vil vi fremsætte forslag her i Folketinget, og så vil vi den grad pirke til folketingsmedlemmernes dårlige samvittighed.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil bare sige, at det er en fantastisk holdning, Fremskridtspartiet har til de mennesker, der har det dårligst i vores samfund. Det, vi i virkeligheden diskuterer, er, om mennesker, der er aktiveret, har ret til 1 månedes ferie, ligesom alle andre mennesker har. Jeg synes, det er imponerende, at Fremskridtspartiet i den grad er inspireret af en blanding af Kreml og Bismarck i spørgsmålet om, hvordan man behandler de folk, der virkelig har det skidt her i samfundet.

Det samme gælder retten til at trække disse mennesker i løn, hvis de ikke dukker op. Jeg må sige til hr. Tom Behnke, at det er en grundlovsfæstet ret i Danmark, at mennesker har ret til forsørgelse. Forligspartierne er allerede på kanten af denne bestemmelse med det, de laver.

Jeg siger ikke det her for at skamrose en aktiveringslov, der i øvrigt er fuldstændig tømt for rettigheder af enhver art. Alle de rettigheder, som andre mennesker har i dette samfund til at forhandle løn- og arbejdsvilkår og til at vælge mellem forskellige typer af job, er frataget disse mennesker. De er fuldstændig uden rettigheder. Det, som Fremskridtspartiet nu ønsker, er at fratage dem de sidste hjørner af rettigheder.

Så forstod jeg i øvrigt ikke Fremskridtspartiets argumentation med hensyn til pensioner. Er det ikke rigtigt, at Fremskridtspartiet stemmer for, at pensionerne skal udlægges til kommunerne? Hvad betyder det, at Fremskridtspartiet stemmer for? Det betyder, at forskellene i pensionsafgørelser fra den ene kommune til den anden vil stige voldsomt dramatisk. Jeg har ellers tidligere hørt Fremskridtspartiet tale for begrænsninger i det kommunale selvstyre, at det skulle foregå inden for en civiliseret ramme, og at også disse mennesker har krav på en retssikkerhed. Den retssikkerhed er Fremskridtspartiet med til at fjerne, og derfor er det hult at høre på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når man er trængt, så bider man. Spørgsmålet er jo ganske enkelt. Disse personer er i den situation, at de er blevet ledige og har svært ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Man går fra

det offentlige ind og giver et tilbud om aktivering, således at de pågældende kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Hvad er så formålet med, at man midt i den aktivering skal have 1 månedes ferie? Kommer man hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet, fordi man har en måned tid, hvor man ingenting laver? Nej, det gør man ikke.

Det andet er, at når vi taler om det her, må rettigheder og pligter følges ad. Det kan ikke passe, at man kun har rettighederne, men at man i øvrigt ikke har nogen pligter. Det er frihed under ansvar, og det med under ansvar er det, man ofte glemmer. Det er det, vi prøver at påpege fra Fremskridtspartiets side.

Når vi taler om pensioner, kan jeg sige til hr. Villy Søvndal, at det er det næste forslag på dagsordenen, og her vil jeg vende tilbage.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg undskylder, at jeg trætter lidt på dette sene tidspunkt på Folketingets sidste dag, men det er altså en fantastisk holdning, Fremskridtspartiet har. Fremskridtspartiet spørger: Hvorfor skal mennesker, der er aktiveret, have ferie? Det skal de f.eks., fordi man nu har forhøjet aldersgrænsen til 30 år. Nogle af disse mennesker er familiefædre, der måske bor sammen med én, der har ferie, og som måske har børn, der har ferie. Er det virkelig Fremskridtspartiets synspunkt, at det er en luksus for denne gruppe mennesker, de underste i vores samfund, at have den samme ret, som alle andre mennesker har til at holde ferie? Det siger noget om Fremskridtspartiet, som jeg ikke synes er særlig rart at tænke på.

Bruno Jerup (EL):

Hr. Tom Behnke kom måske ufrivilligt til at bevæge sig ind på det næste lovforslag, nemlig L 231. Sagen er selvfølgelig, at de i en vis forstand hænger sammen, og det er også derfor, at Enhedslisten med det samme kan sige, at vi selvfølgelig stemmer imod de to lovforslag.

Det er nemlig ganske rigtigt, som hr. Tom Behnke var inde på, at man meget vel kan læse både noget af det, der står i L 230, og det, der står i L 231, som om det, der er sigtet, er, at man skal i gang med at køre borgere, som er syge, og hvor det mest menneskelige i virkeligheden vil være at sørge for, at de kunne få en pension, igennem et aktiveringssystem. Det er lige præcis det, der ligger i det, og derfor kan man i betænkningen til L 231 se, at hr. Tom Behnke og hans parti ikke har tænkt sig at stemme for det.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 4 stemte for, 95 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 4 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 4 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 4 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 4 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 4 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 3 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes, idet 4 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 16 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 forkastedes, idet 4 stemte for, 103 imod.

Ændringsforslag nr. 18 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 92 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 17 (SF, FP, EL, DF og Hardy Hansen (S)).

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
38) Tredje behandling af lovforslag nr. L 231: Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om delpension. (Tilkendelseskompetence, administration m.v.).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 16/4 97. Første behandling 22/4 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 95 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) mod 12 (SF og EL).

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

39) Tredje behandling af lovforslag nr. L 270: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regler om fleksjob m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 14/5 97. Første behandling 20/5 97. Betænkning 23/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 6 stemte for, 101 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Formanden:
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.